

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.1923.3>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)



چەند دیاردەیه‌کی شیوازی له شیعره‌کانی (صابری)دا

م. ی. هاوکار علی عبدالکریم

پ. ی. د. محمد امین عبدالله

پەرۆهرده‌ی که‌رکووک به‌شی زمانی کوردی

زانکۆی سلیمانی- کۆلیژی پەرۆهرده‌ی بنه‌په‌تی

mohammed.ameen@univsul.edu.iq

پوخته:

ناونیشانی توڙينه وه که بریتیه له (چهند دیاردهیه کی شیوازی له شیعره کانی صابریدا)، صابری یه کیکه لهو شاعیرانه ی، که شیعره کانی دهچنه ناو چوارچیوهی شیعی کلاسیکیه وه، به لام له شیعره کانیدا چهند دیاردهیه که بهرچاو دهکه ون، که ده رچوونن له یاسا و ریساکانی شیعی کلاسیکی و له م توڙينه وه یه دا کار له سهر دوزینه وه و خستنه پرووی نه و دیاردانه کراوه و نه وه پروون کراوه ته وه، که نه و دیاردانه بوونه ته تاییه تمه ندی شیعره کانی صابری و شیوازیکی تاییه تن به و له شاعیره کانی تر جیای دهکه نه وه.

وشه کللییه کان: دیارده، شیوان، صابری، دووباره کردنه وه، وشه ی کللی.

چه‌ند دیاردهیه‌کی شیوازی له شیعره‌کانی (صابری)دا

پیشه‌کی

ناونیشانی توڤڙینه‌وه‌که: ئەگەر چاویک به دیوانه‌که‌ی صابریدا بخشینین و به وردی سهرنجی شیعره‌کانی بدهین، کومه‌لیک دیارده‌ی جیاواز و سهرنج‌پراکێشمان به‌رچاو ده‌که‌ویت که تایبته‌ن به شیوازی شیعرى صابرییه‌وه و له شاعیرانی تر جیا‌یده‌که‌نه‌وه، له‌م توڤڙینه‌وه‌یه‌دا تیشکمان خستوو‌ته‌ سهر گرن‌گترین ئەو دیاردانه، بۆیه توڤڙینه‌وه‌که‌مان ناو ناوه (چه‌ند دیاردهیه‌کی شیوازی له شیعرى "صابری"دا).

هۆی هه‌لبژاردنی باب‌ه‌ته‌که: ده‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی شیعره‌کانی صابری ده‌چنه‌ ناو چوارچێوه‌ی شیعرى کلاسیکی کوردییه‌وه، شیعرى کلاسیکی کوردیش کومه‌لیک یاسا و ڤیسای تایبته‌ به‌ خۆی هه‌یه و شاعیران به‌ گشتی پێوه‌یان پابه‌ندبوون، به‌لام صابری به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رچاو له‌و یاسا و ڤیسایانه‌ لای داوه، لادان له‌و یاسا و ڤیسایانه‌ش بووه‌ته‌ لایه‌نیکى گرن‌گی شیوازی شیعرى صابری و پێویستی به‌ توڤڙینه‌وه‌ و ئاشکراکردن هه‌یه.

سنووری توڤڙینه‌وه‌که: سنووری توڤڙینه‌وه‌ ته‌نها شیعره‌کانی صابری ده‌گر‌پ‌ته‌وه، به‌ تایبته‌تی ئەو ده‌قه شیعرییانه‌ی شاعیر، که‌ تیا‌ياندا یاسا و ڤیساکانی شیعرى کلاسیکی شکاندوو‌ه و پێیان‌وه‌ پابه‌ندنه‌بووه.

میتۆدی توڤڙینه‌وه‌که: ئەو میتۆده‌ی له‌م توڤڙینه‌وه‌یه‌دا په‌یره‌و‌کراوه، میتۆدی شیوازگه‌رییه، چونکه ئەم میتۆده‌ له‌گه‌ل ناونیشانی توڤڙینه‌وه‌که و میکانیزمی کارکردن له‌سهر شیعره‌کانی شاعیر و لادانی له‌ ڤیسا و یاساکانی شیعرى کلاسیکیدا ده‌گونج‌یت و له‌ ڤیگه‌یه‌وه‌ ده‌توانین شیواز و تایبته‌مه‌ندی شیعره‌کانی شاعیر ده‌ربخه‌ین.

پیکهاته‌ی لیکۆلینه‌وه‌که: لیکۆلینه‌وه‌که له پیشه‌کی و ده‌روازه‌یه‌ک پیکهاتوو له‌گه‌ڵ چه‌ند سه‌ره‌بابه‌تیکی تایبه‌ت به‌ دیارده‌ی شیعرێ صابری، که بریتین له: دیارده‌ی به‌کارهێنانی نازناو زیاد له‌ جارێک و هاوسه‌روا کردنی چه‌ند له‌تیکی سه‌ره‌تای شیعر و دیارده‌ی گۆرپینی ده‌نگ و دروستکردنی وشه‌ی لیک‌دراوی تازه‌ له‌گه‌ڵ وشه‌ کللییه‌کان. له‌ کۆتاییشدا ئه‌نجامه‌کان خراونه‌ته‌پوو و لیستی سه‌رچاوه‌کان نوسراون.

ده‌روازه^(١)

وشه‌ و چه‌مکی شیواز:

سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی شیواز ده‌کرێ بوتریٲ "زاراوه‌ی شیواز (style) له‌ واتا پۆژئاوايييه‌که‌یدا په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ واتا لاتینییه‌که‌یه‌وه‌ که‌ دروستبووه‌ له‌ واتای وشه‌ی (stylus) که‌ به‌ واتای (ریشال) له‌ گریکدا (stylos) به‌ واتای (ستوون) دێٲ " (بن‌ خویه، ٢٠١٣، ص ٣١)، یان ده‌وتریٲ "له‌ وشه‌ی (stylus) ها‌توو، به‌ واتای (هه‌لکۆله‌ر) که‌ به‌کار دێٲ له‌ نوسیندا، ئه‌میش ریگایه‌کی نوسینه‌. به‌کارهێنانی ئامرازی ده‌رب‌رینه‌ له‌لایه‌ن نوسه‌ره‌وه‌ له‌ پیناو مه‌به‌سته‌ ئه‌ده‌بییه‌کانیدا" (جیرو، ١٩٩٤، ص ٩)، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ له‌ زمانی لاتینی‌دا، که‌واته‌ (style) زاراوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بی پۆژئاوايييه‌ و له‌ وانه‌وه‌ گواستراوه‌ته‌وه‌ بۆ نه‌ته‌وه‌کانی تر.

له‌ زمانی کوردیدا وشه‌ی (شیواز) به‌رانه‌بر (Style) دانراوه‌، ئه‌م زاراوه‌یه‌ له‌لای کورد نوییه‌، چونکه‌ "لای کورد تا ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی بیسته‌م هه‌ر وشه‌ی (اسلوب) ی عه‌ره‌بی بۆ ئه‌م چه‌مکه‌ به‌کارهاتوو، به‌لام دوا‌ی هه‌لمه‌تی بژارکردنی زمانی کوردی (به‌تایبه‌ت له‌ باشووری کوردستان) وشه‌ی (شیواز) جیگه‌ی وشه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی گرتوو‌ه‌ته‌وه‌" (چالی، ٢٠٠٨، ل ٢١)، عه‌ره‌به‌کان (اسلوب) ی پێده‌لێن و له‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسیشدا (سبک) به‌کار دێٲ. وشه‌ی (شیواز) له‌ فه‌ره‌نگدا به‌ چه‌ند واتا و شیوه‌یه‌ک پيشان‌دراوه‌: له‌ (فه‌ره‌نگی خال)دا، به‌ واتای "شیوه‌ی تایبه‌تی

نوسین یا قسه‌کردن (اسلوب) " (خال، ۱۹۸۷، ل ۳۵۱). هاتووه، له (هه‌نبانه بۆرینه) ی هه‌ژاردا به‌م واتایانه ده‌بیرنیت "شکل و تهرح، راهاتن، شیوان، هیئت و قیافه" (هه‌ژار، (۱۳۸۸ / ۲۰۰۹)، ل ۵۰۲). له فهره‌نگی ئاسانیش به‌م واژانه دیاریکراوه "اسلوب: شیوان، شیوه و جۆر، چه‌شن" (ئاکو فاتیح، ۲۰۰۴، ل ۳۱). له (ئوکسفۆرد) ی سه‌لام ناوخۆشیش به‌م شیوه‌یه "شیوان، اسلوب، طران، style, design" (ناوخۆش، ۲۰۱۲، ل ۱۴۱). به‌لام ئه‌وه‌ی ئیمه‌مه‌به‌ستمانه و شه‌ی شیوازه وه‌ک زاراوه‌یه‌ک و وه‌ک زانستیک، که له‌لایه‌ن لیکۆله‌رانی پۆژئاوایی کاری له‌سه‌ر کراوه و سه‌ره‌له‌دانه‌که‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌ده‌ی بیسته‌م، ئه‌م سه‌ره‌له‌دانه‌ش هه‌ر له‌خۆوه نه‌بووه، به‌ئکو "ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئه‌و پێشکه‌وتنه‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا به‌سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانیدا هات، به‌تایبه‌تی له‌شۆرشه‌ زمانه‌وانیه‌که‌ی فریدیناند دی سۆسیتر (۱۸۵۷-۱۹۱۳)، که له‌دواییدا له‌سه‌ر ده‌ستی چارلس بالی قوتابی دی سۆسیتر، بووه‌ مایه‌ی له‌دایکبوونی زانستی شیوان یان شیوازه‌گری. واته‌ چارلس بالی (۱۸۶۵-۱۹۴۷) داهینه‌ری ئه‌م زاراوه‌یه‌یه و دامه‌زرینه‌ری زانستی شیوازه له‌ زمانه‌وانیدا" (ئه‌سه‌وه‌، ۲۰۱۱، ل ۵۴) و وه‌ک پێیازیکی سه‌ربه‌خۆ ناساندی و بوو به‌ زانستی شیوان و شیوازه‌گری که (stylistic) ی پێده‌وتریت.

ده‌رباره‌ی پێناسه‌ی شیوان، له‌به‌رئه‌وه‌ی شیوان له‌گشت بواره جیا‌جیاکانی ژياندا هه‌یه. تیۆرییه‌ک و بۆچوونیکه‌ی وه‌ها نییه تا بتوانیت هه‌موو ئه‌و پێناسانه‌ی ده‌رباره‌ی شیوان هه‌ن له‌خۆی کۆبکاته‌وه و هه‌موو لایه‌ک له‌سه‌ری کۆکبن و ریکبکه‌ون، به‌لام دامه‌زرینه‌ری زانستی شیوان (چارلس بالی) شیوازی وه‌ها پێناسه‌ کردووه "شیوازی گوزارشت کردن، ئه‌و زانسته‌یه که له‌ ناوه‌رۆکه هه‌ستیه‌کانی گوزارشتی زمانه‌وانی ده‌کۆلپته‌وه، واته‌ گوزارشت کردن له‌ واقیعی هه‌ست و سۆزی مرۆف له‌ میانی زمانه‌وه دیسان له‌ میانی هه‌ست و سۆزیشه‌وه گوزارشت له‌ واقیعی زمان ده‌کریت" (نه‌وزاد ئه‌حمه‌د ئه‌سه‌وه‌، ۲۰۱۱، ل ۵۵)، هه‌ر بالی له‌

پیناسه‌یه‌کی تر دا ده‌لێت: "کۆمه‌لێک رەگەزی زمانه‌وانییه که له‌رووی سۆزوه کاریه‌گری ده‌بێت بۆ سەر گوێگر یا خوێنه‌ر" (بن خویه، ۲۰۱۳، ص ۳۴)، که‌واته‌ بالی زیاتر گرنگی به‌ زمانی وتراو و لایه‌نی ویژدانی داوه‌ نه‌ک زمانی نوسراو، بۆیه‌ شیوازه‌گری لای بالی مه‌به‌ستیکی زمانه‌وانی هه‌بووه‌. به‌لام (جان کۆهین) شیوازه‌گری ده‌گه‌رینه‌یه‌وه‌ بۆ زمانی نووسین و ده‌لێت: "یه‌که‌م شت که‌وا ئه‌م شیکردنه‌وه‌ی له‌سەر بونیات ده‌نرێت، ئه‌وه‌یه‌ که‌ شاعیر نادوێت وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ هه‌موو خه‌لکی ده‌دوێت، به‌لکو زمانه‌که‌ی شازه‌، ئه‌م شازیه‌ شیوازه‌یکی پێ دده‌ات. شیعرییه‌ت زانستی شیوازی شیعرییه‌" (بن خویه، ۲۰۱۳، ص ۳۸)، به‌م پێیه‌ شیوازه‌ له‌و روه‌وه‌ له‌ ده‌ق ده‌کۆلێته‌وه‌، که‌ له‌ زمانی ئاسایی جیا. (رێقاتێر) پیناسه‌یه‌کی تر پێشنیاز ده‌کات و ده‌لێت: "شیوازی ئه‌ده‌بی بریتیه‌ له‌ فۆرمی هه‌موو نوسراویکی تاکه‌که‌سی، که‌ به‌ مه‌به‌ستی ئه‌ده‌بی دارپێژراوێت، ئه‌مه‌ش شیوازی نوسه‌ره‌که‌ و کاره‌ ئه‌ده‌بییه‌که‌ ده‌رده‌خات. رێقاتێر وای ده‌بینێت که‌ زمان گوزارشت ده‌کات و شیوازی به‌رجه‌سته‌ی ده‌کات" (ئه‌سه‌ود، ۲۰۱۱، ل ۵۸)، واته‌ لای کۆهین شیوازه‌ له‌ زمانی نووسینی ده‌قی ئه‌ده‌بیدا خۆی ده‌بینێته‌وه‌. نوسه‌ری فه‌ره‌نسی (کۆنت بوفۆن) له‌ پیناسه‌ به‌ربلوه‌که‌یدا ده‌لێت: "شیوازه‌ بریتیه‌ له‌ مرو‌ف خۆی" (ئه‌سه‌ود، ۲۰۱۱، ل ۵۷). ئه‌دیبه‌ی فه‌ره‌نسی (مارسیل برۆست) وای ده‌بینێت "ئه‌و شوێنه‌جانه‌یه‌، که‌ دارپشتنی گوتار له‌ خۆیان هه‌لده‌گرێت، وه‌کو ئه‌و گه‌واهیه‌ی لێدێت، که‌ ناسپێته‌وه‌" (د. ئیدریس عه‌بدوللا مسته‌فا، ۲۰۱۰، ل ۱۳)، که‌واته‌ کۆی پیناسه‌کان له‌وه‌دا یه‌که‌ده‌گرنه‌وه‌، که‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ چۆنییه‌تی نووسینی ده‌ق له‌لایه‌ن نوسه‌ره‌وه‌.

لای کوردیش، له‌ بیسته‌کانی سه‌ده‌ی رابردوو (شیخ نووری شیخ سالج) زنجیره‌ وتاریکی ئه‌ده‌بی نوسیوه‌ و له‌ باسی (اسلوب چیه‌)دا، پیناسه‌ی شیوازه‌ ده‌کات و ده‌لێت: "اسلوب به‌ او گرژی مخصوصی بیانه‌ الین که‌ هر خطیبیک یاخود هر محریک اوی له‌ دماغیایه‌تی افاده‌ی اکات،

همو خطیبیک مالک گرزیکى مخصوصى بیانه معلومه که همو کس مخصوص خوی چند حرکاتیکى هیه هلسانى، دانیشتنی، خواردنی، خواردنه‌وهی، وتنی هموی یک له یک جیاوازن" (م. نوری، ۱۹۲۶، ۲ل)، یان دهوتریت "ستایل دهنگ و ئاوازی خودی نوسه‌ره، تاییه‌ته به که‌سایه‌تیی ئه‌وه‌وه، وهک پیکه‌نینی، پویشتنی، ده‌سنووس و ته‌عیری دهم و چاوی، ستایل خودی که‌سه‌که - هونه‌رمه‌نده‌که‌یه" (هالیرگ و دانه‌رانی تر، ۲۰۱۰، ۱۷۹ل) ئەم دوو ناسینه درێژه‌پێده‌ر و پالپشتی پێناسه‌که‌ی بو‌فونن که ده‌لێت: (شیواز مرو‌فه‌که‌ خویه‌تی). چونکه‌ هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکى مرو‌ف شیوازیکه‌ و که‌سایه‌تیه‌که‌ی دیاریده‌که‌ن، هه‌روهک شیخ نووری و بو‌فونیش هه‌مان مه‌به‌ست و په‌یامیان هه‌یه.

سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی شیوازگه‌ریش به‌ ره‌وانیژییه‌وه "هه‌ر وه‌کو لیکۆله‌رانی شیوازگه‌ری ته‌ماشای ده‌که‌ن له‌دایکه‌بووی ره‌وانیژی و شوینگه‌وه‌ی راسته‌وخویه‌تی یان ره‌وانیژی نوییه" (بودوخه، ۲۰۱۱، ص ۷) بۆیه له‌م ره‌وه‌وه ده‌وتریت "گرنگی بالی له‌وه‌دایه که بو‌یه‌که‌مجار له‌ میژووی پو‌شنییری پو‌ژئاوا‌دا ده‌ستیکرد به‌ گواستنه‌وه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی ره‌وانیژی بو‌ لیکۆلینه‌وه‌ی شیوازگه‌ری له‌ژیر کاریگه‌ریی زمانه‌وانه‌کان له‌ رووی پرۆگرام و بیره‌وه بو‌ گۆره‌پانی داهاتوو. وای لی‌هات که پێناسه ده‌کرا به‌ گۆره‌پانی لیکۆلینه‌وه‌ی شیواز یان شیوازگه‌ری" (عیاشی، ۲۰۰۹، ص ۳۰)، که‌واته شیوازگه‌ری به‌ قوناغی دوا‌ی ره‌وانیژی و جیگه‌وه‌ی داده‌نریت.

ماوه‌ته‌وه‌ بلیین، شیواز و شیوازگه‌ری، ده‌کریت تاییه‌ت بیت به‌ که‌سیکه‌وه، که‌ هه‌ندی جار قوتابخانه‌یه‌کی به‌ناوده‌کریت، وه‌ک قوتابخانه‌ی چۆم‌سکی، قوتابخانه‌ی بلوم فیلد، یا شیوازی قوتابخانه‌ی نالی، یان تاییه‌ت بی به‌ سه‌رده‌میکه‌وه یاخود نه‌ته‌وه و کۆمه‌له‌ که‌سیکه‌وه، هه‌موو ئه‌و پێناسانه‌ش له‌ سی‌ پوانینه‌وه‌ بو‌ی ده‌چن: (نوسه‌ر - ده‌ق - خوینه‌ر).

سەرجه‌میشیان راستی شیوازه‌کانیان نیشاندەدەن، که چۆن ئەو نوسەرانه
بیر و هرز و ئەندیشه‌یان لەو تیکستەدا پراکتیک دەکەن

دیاردە شیوازییە سەرنج‌پراکتیکەکان لە شیعری صابریدا:

گەر چاو بە دیوانەکە‌ی صابریدا بخشینین و سەرنجی
شیعرەکانی بدەین، چەندین دیاردە‌ی تایبەت لە شیعەرەکانیدا بە‌دی
دەکەین، که تایبەت‌ن بە شیعەرەکانی صابری و لادان و شکاندنی ئەو
یاسا و پرسیارەکانیە که لە شیعری کلاسیکی کوردیدا هە‌بوون و
شاعیرە کلاسیکیەکانی پیش ئەم بە وردی پێوه‌یان پابەند بوون.
بۆیە دە‌کریت بلێن ئەو دیاردانە بوونە‌تە شیوازی شیعری صابری.
بە گشتی گرنگترین ئەو دیاردانە‌ش بریتین لە:

یەک: دیاردە‌ی بە‌کارهێنانی نازناو زیاد لە جاریک:

مارف خە‌زنە‌دار لە‌بارە‌ی نازناو (تخلص) هە‌و دە‌لێت: "نازناو
(تخلص) یە‌کیکە لە کردە‌وه‌کانی شاعیری کورد، بریتییه لە‌وه‌ی بە
زۆری لە دی‌پ‌ی دوا‌یی، یان پیش ئەو لە هەر غە‌زەل و قە‌سیدە‌ییک دا
نازناوی خۆی تۆمار دە‌کرد" (خە‌زنە‌دار، ۲۰۰۱، ل ۱۷۰ - ۱۷۱)، بە‌پێی
ئەم وتە‌یه‌ی خە‌زنە‌دار نازناو بە زۆری لە دی‌پ‌ی کۆتایی یان دی‌پ‌ی
پیش کۆتایی شیعەرە‌کە‌دا دە‌نوسرێت و تە‌نها یە‌ک جار دە‌نوسرێت.
بۆ نموونە لە بارە‌ی نالییه‌وه، که دامە‌زری‌نە‌ری قوتابخانە‌ی شیعری
بابانە، دە‌وترێت "لە زۆربە‌ی غە‌زەل و قە‌سیدە‌کانی نالی بە‌پێی
دە‌ستووری شیعری کلاسیکی لە دی‌پ‌ی دوا‌ییدا نازناوی شاعیر تۆمار
دە‌کریت، بە زۆری ناو‌هێنانە‌کە لە دی‌پ‌ی دوا‌یی شیعەرە‌کە دە‌بی"
(خە‌زنە‌دار، ۲۰۰۳، ل ۵۷). بە‌لام دە‌بینین یە‌کیک لەو دیاردە‌ تایبەت و
بەرچاو و زەق و دیارە‌نە‌ی لای صابری شاعیر دە‌بینرێ،

دووباره کړدنه وهی (ناو - نازناو) ی خوځیه تی زیاده له جاريک له یهک شيعردا. ئه مه ش به شيوازيکی تاييه ت و ديارى شاعير داده نريت. واته ليړه دا ئه وهی صابري له شاعيرانى دیکه جيا ده کاته وه، ئه م ديارده شيوازييه، که نه ک جاريک و دووان، به لکو له هه ندى شيعردا چوار جار (نازناو) ی خوځى هيناوه. بويه ده کريت ئه م ديارده يه به خه سلته و تاييه تمه ندييه کی شيوازي شاعير دابنريت. هه رچه ند شاعيرانى ترى کلاسيک هه يانه، به لام به م ريژده يه صابري نييه. هه روه ها هه نديک جاريش جگه له نازناوه که ی، ناوی راسته قينه ی خوځى له شيعره کانيدا به کارهيناوه. بؤ زياتر ده رخستنى ئه م ديارده ناوازيه ته وای دیوانه که يمان پشکنیوه و به م جوړه ئامارمان کړدوه:

جگه له ناوی راسته قينه ی خوځى که (نه جمه دين) ه، نازناوی (صابري) به شيوهی (صابر/ صابري) له م شيعرانه يدا له شويڼى جيا جيا دا له شيعريکدا چه ندين جار هاتوون و دووباره بوونه ته وه:

۱- له (۳۸) غه زه ليدا^(۲) زياتر له جاريک نازناوی خوځى دووباره کړدووه ته وه. بؤ نمونه له شيعرى (نامورادى) دا، که يازده ديړه، ده بينين له چوار ديړى کوتاييى شيعره که دا چوار جار نازناوی خوځى نوسيوه، سه ره تاي غه زه له که بريتييه له:

عه نده ليبيى دل که چاوى که وته غونچه ی باميدا

دائما ويردى زوبانى بوته ئايه ی (أن يکاد)

له چوار ديړى کوتاييى ئه م غه زه له دا ده لیت (صابري). ۲۰۱۶،
(۸۲ - ۸۳):

زیکر و فیکری ئەهلی دنیا نان و ئاشە (صابری)

یەعنی چی خۆ دوژمنیشیانە لە ئەسڵا نان و زاد

لەم نەخۆشی بێ دەوايە دادپەس (صابری) خودايە

هیمەتیکە پایە بێمەوہ سەر پێی رەشاد

(صابری) عومرت بە زایع دا ئیتر وریا وەبە

عومری رابردوو قەزاکە بێرە سەر پێگەیی رەشاد

(صابری) دنیا لە تۆ بێزارە ئەمما مەیلی تۆ

هەر لە سەر ئەو ماوہ بۆیە ناگری پێگەیی رەشاد

۲. دوو لە شیعەرە پارچەکانیشی، کە بریتین لە "چاوت بەکینایەت وتی پیم" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۱۴۶) و "ئەیی جوان" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۱۹۳) هەمان دیاردەیان تێدايە، کە چەند جارێک نازناوی خۆی دووبارەکردووەتەوہ.

۳. لە شیعەرە مەسنەویيەکانیشدا بەتایبەتی لە هەردوو شیعری "بە دل تیمارکە" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۲۲۶) و "جەفا و جەور" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۲۲۸)دا، هەروەها لە چوار شیعری دیکەیشیدا: شیعری: "بێ قیمەتی دنیا" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۴۹) و "بە دل تیمارکە" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۲۲۶) و "جەفا و جەور" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۲۲۸) و "نامە" (صابری. ۲۰۱۶، ل ۲۳۸)، نەک هەر نازناو، بەلکو ناوی راستەقینەیی خۆیشی هیناوە، کە (نەجمەدین)ە، بۆ نمونە دەلالت: (صابری. ۲۰۱۶، ل ۴۹):

پوو لە قاپی حەزرەتی مەولاکە نەجمەدین ئەتۆ

روح و مالت صەرفى ئەو

كە بەلكو دەسگىرت بكا

۴- لە يەك پىنجىنە بەندىشدا "بەنورى لامىعى حوسنت" (صابرى).
۲۰۱۶، ل ۲۲۲)، لە كۆپلەى (۶ و ۷ و ۸) دا، واتە سى جار نازناوەكەى
خۆى دووبارە كردووەتەو.

بەشىووەكەى گشتى كۆى ئەو شىعرانەى لە جارىك زياتر نازناوى
خۆى تيا دووبارە كردوونەتەو (۴۳) شىعرن، بەم پىيە لە (۱۸.۷۷%)
كۆشىعرەكانى زياتر لە جارىك نازناوەكەى تىدا دووبارە بووەتەو. ئەمەش
پىژدەىكى زۆر بەرزە بۆ دووبارە كردنەو (ناو و نازناو) لە شىعدا،
بىگومان ئەمەش شىوازيكە تايبەتە بە (صابرى) و دياردەىكى
سەرنجراكىشە. لەو برۋايەداىن بەكارهێنانەكەشى بۆ جەختكردنەو وەى لە
خۆى كە پابەندى شتىكى ديارىكراو بىت، ياخود زۆر جارىش بۆئەو بوو
كىش و سەرواى شىعرەكەى پى رېكبختات، وەك لەم دىرەدا (صابرى).
۲۰۱۶، ل ۲۲۷) دەردەكەوئىت:

شىواوم وئىنەى قەيسى عامرى ناوم (نەجمەدىن) لەقەب

صابرى

لە لەتى دووهدا جگە لەوەى ناوى راستەقىنەى خۆى نوسىو،
زۆر جوان لە رېگەى نازناوەكەى خۆىو و سەرواى مەسنەوىيەكەى
هۆنىووەتەو و لە شوئىنى گونجاوى خۆيدا دايانەو.

۵ - دياردەىكى دىكەش، كە هەستى پىدەكەىن، پىچەوانەى ئەوانى
پىشوو، ئەوئىش ئەو وەى لە نزيكەى دە شىعدا (برۋانە سەرچاوەى ژمارە:
۸، تىبىنى ژمارە: ۲) هىچ (ناو و نازناوئىك)ى خۆى نەنوسىو، ئەگەرچى

وهكو پښتويستيه كي شيعريي ئه و سهردهم و پوژگاره دهباويه نازناوي
خوي بنوسيايه.

دوو: دياردهي هاوسهروا كردني چهند له تيكي سهرهتاي شيعر:

له شيعري كلاسيكيدا دپري يه كه مي غه زهل، ههر دوو له ته كه ي
هاوسهروان "له باره ي دپري يه كه مه وه، له غه زهل و قه سیده دا ده بي
موسه ردهع بي" (گهردي، ۱۹۹۹، ل ۲۵۶) واته ده بيت دپري يه كه م ههر دوو
له ته كه ي هاوسهروا بن، به لام له دپره كاني دواتردا سهرواي نيوه ي
يه كه ميان جياوازه و نيوه ي دووهميان له گهل دپري يه كه مدا هاوسهروايه.
كه چي لاي صابري ئه م نه ريته شكينراوه و له چهندين شيعريدا بو نمونه
شيعري "ئومندي دل" ((صابري. ۲۰۱۶، ل ۴۴) و "بووكي دونيا" (صابري.
۲۰۱۶، ل ۵۷) و "وهره جانا" (صابري. ۲۰۱۶، ل ۱۳۷). له بري دوو له تي
يه كه م، چوار له تي يه كه مي شيعره كان سهرواكانيان يه كن، واتا له جياتي
ديريك دوو دپري ياخود زياتر سهرواي هه موو له ته كانيان وهك يه كه.
ئهمه ش لاي صابري وهكو دياردهيه كي شيوازي خوي نواندووه. به باشي
دهزانين ئه م نمونه بخهينه بهرچاو "رهحميكي خودا بيته دل" (صابري.
۲۰۱۶، ل ۱۴۰):

رهحميكي خودا بيته دل ئه ي روحي شيرينم

دوا گيانمه فهرموو قه ده مي بيته سه رينم

دهستي بخه سهر جهرگ و دل و زام و برينم

به و دهسته بلوورينه وه کوتاكه گرينم

به و روومه تي دهركه وتني تو جه ژنمه قوربان

ئو پوژده كه ليم غائيبي غه م بوته قه رينم

ئەو پۇرۇشە لە چاوم ون ئەبى زەردو زەعيفم

هەرچەندە نزیکم ئەکەوی سوور و سەمینم

سى: دیاردەى گۆرپىنى دەنگ:

ئەمەش دیاردەیه که شاعیر دەنگى وشەکان دەگۆرپیت بى ئەوہى کار
لە واتاکانیان بکات، چونکہ لەم دیاردەیهدا "دەبیت وشەکه هەر لەسەر
هەمان واتای بنجى بمینیت و گۆرانی بەسەردا نەیت" (شنۆ ئەحمەد
غەفور، ۲۰۱۵، ل ۹۳) هەرۆهەا گۆرانکارییه که فراوان نییه، دەنگیک یان
چەند دەنگیک دەگریتهوه، شاعیر لە برى دەنگە پۆیشتووہە که بەزۆرى
دەنگیک دەهینیت که لى نزیک بیت، بۆ نموونە کاتیک شاعیر لە جیگەى
وشەى (دوژمن) وشەى (دوشمن) بەکاردينیت، تەنیا سییەم دەنگى
نەبزوینى گۆرپىوه، که زۆر لەیەکەوه نزیکن. ئەمەش لەپیناواو ئەو
مەبەستانەدا دەبن که پیشتر ئاماژەمان پیکرد. بۆ نموونە لەم دیرەدا
(صابرى. ۲۰۱۶، ل ۲۱۵) دەلیت:

ئەگەر یارانى رابردوو بەخیر بښیتە یاد ئەمړو

بەخیر یادت ئەکەن خەلکى سبە و دویکە رابوردی

گۆرپىن لە وشەى (سبەینى)یە بووه بە (سبە)و(دوینى)ش بووه
بە (دویکە)، هەردووکیان ئاوەلکاری کاتین، لە یەکەمیاندا سى دەنگى
لى قرتینراوه و لە دووهمیاندا دەنگەکانى (ن، ځ) قرتینراوه. دیاردەى
گۆرپىنى دەنگ لە ناواخنى شیعەرەکانى صابریدا زۆرە، نموونەیان لەم
خشتەیهدا دەخەینەپروو :

وشه فەرهنګییه که	وشه ګوراو ده که	وشه فەرهنګییه که	وشه ګوراو ده که
نه	نا	شفا دی	شفا تی
دوژمن	دوژمن		

چوار: دیاردهی دروستکردنی وشه‌ی لیکدراوی تازه:

جاری وا هه‌یه شاعیر له دروستکردنی وشه‌ی لیکدراودا، دوو وشه ده‌خاته پال یهک و وشه‌ی نوییان لئ دروستده‌کات، که له‌باری ئاسایی ئاخاوتندا ئه‌و وشانه ناخرینه پال یهک و به‌و جوړه به‌کارناهیښت، واتا وشه‌ی لیکدراوی باو نین، به‌لام شاعیر به‌کاریانده‌هینیت، چونکه له‌گه‌ل هه‌ست و سوژ و بیر و ئه‌ندیشه‌ی شاعیردا ده‌گونجین و گوزارشت له هه‌ست و نه‌ست و په‌یامه‌که‌ی ده‌کن و ئه‌وه‌ی له دل و دروونیدایه به‌م جوړه وشانه دریده‌بریت، به‌بی په‌یوه‌ست بوون به یاسا پږمانییه‌کان. بۆ نمونه ده‌لیت (صابری. ۲۰۱۶، ل ۴۳):

نهما درد و غم و میخنت له مه‌ولا شادیه و عوشره‌ت

له نیو بازارو شاری دل (مبشر) هات و جاری دا

وشه‌ی (شاری دل) له گفتوگو‌ی پوژانده‌دا به‌کارنایه‌ت، به‌لام شاعیر ئه‌و دوو وشه‌یه‌ی خستووه‌ته پال یهک و وشه‌یه‌کی نویی لئ دروستکردووه که له (ناو + ناو) به یارمه‌تی ئامرازی دانه‌پالی (ی) پیکهاتوون.

له دیرپکی تردا (صابری. ۲۰۱۶، ل ۱۶۱) ده‌لیت:

صابر له‌ده‌س ئه‌و شه‌و دزه در‌چونی مه‌حاله

شه‌و خانه بر‌و ته‌ر ده‌سی خاوانی چراغه

(شه و دز) وشه‌یه‌کی نوییه و شاعیر دروستیکردوه.

بیجگه له‌م نمونانه شاعیر چه‌ندین وشه‌ی تری له‌م جوړه‌ی له شیعره‌کانیدا به‌کاره‌یناوه، وه‌ک: (سه‌فینه‌ی دل، پاچی تاعه‌ت، بولبولی روح، لیباسی زوه‌د، فانوسی دین، عه‌نده‌لیبی دل، حوجره‌ی دل، ئاگری سینه، بیابانی دل، ...)، که هیچ کامیان به‌و جوړه له ئاخاوتنی پوژانه‌دا به‌کارنایه‌ن.

پینج: وشه کللییه‌کان:

وشه‌ی کللی ئه‌و وشانه‌ن، که زوړترین جار له‌لایه‌ن شاعیره‌وه دووباره ده‌کړینه‌وه. ئه‌م دووپات‌کردنه‌ویه لای شاعیر په‌نگه له شیعریکا یان زیاتر پووبدات. بۆیشی هه‌یه له شیعریک یان له دیوانیک یان له مه‌به‌ستیکا هاتییت و له‌وانی دیکه‌دا نه‌هاتییت. به لای شاعیره‌وه ئه‌م وشانه گرنگن و مه‌به‌ستی تاییه‌تی خو‌یان هه‌یه، چونکه له‌گه‌ل هه‌ست و نه‌ست و سوژی دلی شاعیردا گونجاون، له‌به‌رئه‌وه به‌لایه‌وه ئاساییه و شیاوه ئه‌گه‌ر به شیوه‌یه‌کی زیاد به‌کارییان‌به‌یتییت.

زوړجار شیعره‌کانی شاعیریک له پ‌یگه‌ی وشه کللییه‌کانه‌وه ده‌ناسرینه‌وه، چونکه ده‌بن به‌ده‌روازه و کللی شیواز و سیمای شیعره‌کانی و موړکی تاییه‌تی شاعیر. پ‌یژه‌ی وشه کللییه‌کان و ئاساییه‌کان له چاو په‌کتردا جیاوازن، چ له‌کاتی ئاخاوتن بی یا زمانی ئاسایی بی، که‌واته ئه‌و وشانه بایه‌خیکی گرنگیان له دیاریکردنی شیوازی شیعری شاعیراندا هه‌یه، هه‌روه‌ها بنه‌مایه‌که له جیا‌کردنه‌وه و ده‌ست‌نیش‌ان‌کردن‌ی‌اندا، بۆیه له کاتی بینین و بیستنی شیعره‌که‌دا ده‌زان‌ری هه‌ی کام شاعیره و تاییه‌ته به‌کوی و په‌سه‌نایه‌تی چ ناوچه‌یه‌کی پ‌یوه‌یه.

ل‌یره‌دا پ‌یویسته ئاماژه به‌وه بکه‌ین مه‌رج نییه وشه کللییه‌کان به پات‌بوونه‌ویه‌کی زوړ جه‌ختی له‌سه‌ر کراییت یا دووباره‌کراییت‌وه، واته

ئەوانەى رېژەيان زۆرە بە وشەى كلىلى دابنرېن، بەلكو وشە ھەيە فريكوانسى ئەۋەندەش نىيە و كەمە، كەچى بە وشەى كلىلى دادەنرېت، چونكە جىگە و پىگە و واتا و تاييەتمەندىي خۆى لە دل و دەروونى شاعيردا ھەيە و بەشىۋەيەكى زۆر تاييەتەش بەكارىاندەھىتت. بۆيە پىۋەرېكى تاييەتى نىيە بۆ دەستىشانكردى رېژەيەكى دىارىكرەوى بەكارھىنانى وشە بۆ ئەۋەى بە وشەى كلىلى دابنرېت. رېژەى وشە كلىليەكان لای شاعيران جياوازن، چونكە ھەر شاعيرە و شىۋازى تاييەت بە خۆى ھەيە. ھەرۋەھا رېژەى وشە كلىليەكان لای خودى شاعيرەكە لە وشەيەكەۋە بۆ وشەيەكى تر بەرز و نزم دەكات و دەگۆرېت.

لەناو وشە كلىليەكانى شاعيردا وشەى (دل) بە پلەى يەكەم دىت، ژمارەى دووبارەبونەۋەى (۳۱۷) جارە، لەو بېروايەداين ھەموو شاعيرانى كلاسېك و نوڤخۋازىش گرنگىيان بەم وشەيە داۋە و بەكارىانھىتاۋە، بەلام بەكارھىنانى بەم رېژە زۆرە لای صابرى واتايەكى گەۋرە دەبەخشىت، چونكە ھەمىشە دللى صابر پېر غەم و ئازار بوۋە، ھەر بۆيە (۶۵جار) ىش وشەى (غەم) و (۵۲ جار) ىش وشەى (ئازار) بەكارھىتاۋە. ھەر يەك لەم وشانە لە شىعەرەكانى صابرىدا وشەى كلىلىن و لە رېگەيانەۋە ھەۋلىداۋە ئەو ھەسرەت و مەينەتى و ناخۆشيانەى ناو دللى باس بكات.

بەشىكى زۆرى شىعەرەكانى صابرى ئاينىن، بەلام "لەگەل ئەۋەشدا ھەموو شىعەرەكانى بەگشتى دەچنە خانەى ۋەسەف و دلدارىيەۋە...، ئەگەر پىۋىستېن سىفەتى پىسپۇرى بدرىت بەم شاعيرە دەبىت بە شاعيرى ۋەسەف و دلدارى دابنرېت" (خەزەندە، ۲۰۰۵، ل ۳۰۹). واتە "زۆرەى ھۆنراۋەكانى سەبارەت بە جوانى و ئەۋىن و خواناسى و سۆفەتتە" (سەفى زادە، ۲۰۰۸، ل ۷۶۶)، كەۋاتە مەسەلەى عەشق و ئەۋىن بەشىكى زۆرى شىعەرەكانى صابرى داگىرکردۋە، بۆيە بەكارھىنانى (عەشق - عاشق) و يار و ياران و دولبەر، يا ھەموو ئەو مەبەستانەى پەيۋەندىيان بە عەشقى مەجازىيەۋە ھەيە بەو رېژە زۆرە لە شىعەرەكاندا، بەسن بۆ

سەلماندنی ئەم بۆچوونە (مارف خەزنەدار)، چونکە پێژەری بەکارهێنانی وشەکانی پەيوەست بە عەشق و دلداری لە شیعەرەکانیدا پاتبوونەووەیان زۆرە و بە پێژەریەکی بەرز بەکارهێناون، وەک لە خشتەکانی دواتردا دەیانخەینەپروو. یاخود لە زۆر شوێنی شیعەرەکانیدا ئاماژە بە داستانە دلدارییەکان کراوە. هەر لەبەرئەمەیه دەوترێت "زۆربەری ھۆنراوەکانی سەبارەت بە جوانی و ئوین و خواناسی و سۆفیه تییه" (سەفی زاده، ۲۰۰۸، ل ۷۴۶)، لەبەرئەوێ خۆشەویستی لە دلدایە ھەموو بابەتیکیش لە وێوە دەستپێدەکات، بۆیە شاعیریش (۳۱۷ جار) دلی دووبارەکردووەتەو، هەر لەبەرئەمەشە ناوێشانی (۱۹) شیعیریشی بە دلەو پەيوەستکردووە وشەری دلی تیااندا بەکارهێناوە وەک لەم خشتەیه دا خراوەتەپروو:

ژ	ناوێشان	لاپەرە	ژ	ناوێشان	لاپەرە
1	ئومیدی دل	44	11	رەحمیکی خودا بێنە دل	140
2	دەردی دل	46	12	دەستی بخەرە سەر دلم	148
3	چاو و دل روشن و شادە،	88	13	لە ھەوری دل	149
4	کۆتری دل لە ترسی چاوت جیی نەما	89	14	دل	158
5	شیوەنکە ئەی دل	104	15	دلی تەنگم	162
6	دولبەری سەنگین دل	109	16	زکری دل	171
7	سالیکی ئەبی دلی پاک بی	117	17	ئەی دل صابر و رەزابه	175
8	تەیری دلم	125	18	ئەگەر عاشق دلی زاماری چاو بی	212
9	بیابانی دل	131	19	بە دل تیمارکە	226
10	ولاتی دل پەلەلی داوہ	133			

جگە لەمە ھەر لە پێگەری وشەری (دل) ھوہ، شاعیر وشەری ئاوێتەری بەکارهێناوە و ئەمەش تاییبەتە بە شیوازەکەری، بۆ نموونە وشەری (دلارام - دلئارام)، کە دووبارەری (۱۱) جارە.

ههروه‌ها صابری به دووباره‌کردنه‌وه‌ی (٣٩) جار هه‌ردوو وشه‌ی (ئارام - صبر)ی تو‌مار کردووه، که هه‌ریه‌ک واتایان هه‌یه و له غه‌زه‌له‌کانیدا به زه‌قی دیارن و جیگیرکراون، به شیوه‌یه‌ک (٣٠) جار (ئارام) و (٩) جار (صبر) هاتووه. دووپاتکرده‌وه‌ی ئه‌م وشه‌یه به‌م پێژیه مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌یه و به وشه‌یه‌کی کلیلی له قه‌له‌م ده‌دریت، چونکه له‌گه‌ل هه‌ست و نه‌ست و دل و ده‌روونی شاعیردا زۆر گونجاوه، ئه‌مه‌ش له ویوه‌یه صابری له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی جه‌نگی جیهانی و کاولکاری و داگیرکردنی ولات، دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له شو‌رجه‌ی زیدی خۆی و چوونی بۆ دیلێذه، هه‌روه‌ها به‌هۆی ناهه‌مواری و گرانی و قاتوقپی و خه‌لکی نه‌فسنزم و بی‌خه‌به‌ره‌وه، تووشی ده‌ردیکی بی شومار و قورس بووه و نالاندوووه‌تی، بۆیه (٥٦) جاریش وشه‌ی (نالین)ی به‌کاره‌یناوه، هه‌موو ئه‌مانه ئاگری له دلی به‌رداوه، له‌به‌رئه‌وه ناچار بووه سه‌بر و ئارام بگریت به‌رانبه‌ر ئه‌و هه‌موو زولم و سته‌مه‌ی هه‌بووه، که ده‌رحه‌ق به‌خۆی و خه‌لک ئه‌نجامدراون. هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردووه وشه‌ی (ئارام)ی به پێژیه‌یه‌کی زۆر به‌کاربه‌ینییت و به‌رحه‌سته‌یه‌یکات. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی نازناوه‌که‌ی، که (صابری)یه، به‌لگه‌یه بۆ ئه‌و خه‌م و ئازاره‌ی له کووره‌ی دلیدا جۆش دراوه، چونکه یه‌کیک له‌و هۆکارانه‌ی وای کردووه نازناوی (صابری) بۆ خۆی هه‌لبژیریت، ئارامگری بووه به‌رانبه‌ر به‌و به‌لایانه‌ی که هه‌م تووشی خۆی و هه‌م تووشی ولات و میله‌ته‌که‌ی هاتوون، واته "باشترین نازناوی بۆخۆی هه‌لبژاردووه! ناوی صابری، ناویکه مافی ناوه‌که‌ی داوه. ده‌نالینییت به‌ده‌ست ئاسته‌مه‌کانی سه‌رده‌مه‌وه که‌وا هیچ مرقۆقیکی ئارامگر (صابر) پووبه‌پووی نابیته‌وه، له‌و ته‌له‌که‌بازییه‌ی که له ژياندا هه‌یه" (البرزنجی، ٢٠١٤، ل ٦٨-٦٩)، ئه‌مه‌ش له‌و پوانگه‌وه‌یه هه‌میشه به‌رانبه‌ر نه‌هامه‌تی و ناخۆشییه‌کانی ژیان خۆپاگر بووه. ده‌کریت بلّیین، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه نازناوه‌که‌ی له شیعه‌ره‌کانیدا به پێژیه‌یه‌کی زۆر و له ژماره‌ی شیعه‌ره‌کانی زیاتر به‌کاره‌یناوه و به‌کاره‌ینانه‌که‌ی گه‌یشتووته (٢٥٢) جار له کاتیکدا ژماره‌ی شیعه‌ره‌کانی (٢٢٩) شیعه‌ره.

وهك پيشتر وتمان مه رج نيه وشه ی کلیلی پاتبوونی زۆر بیّت، چونکه هه ندیك وشه هه ن له شیعرهکانیدا زۆر دووباره نه بوونه ته وه، به لام به وشه ی کلیلی داده نرین، چونکه جیگه و پیگه یه کی تایبه تیان لای شاعیر هه یه. بۆ نموونه لای صابری وشه ی (له رز) جیگه یه کی گرنگ و به رزی هه یه، هه رچه نده ژماره ی دووباره کردنه وه ی ته نیا (ه جار)ه، به لام وشه که تایبه تمه ندییه کی به شیعرهکانی به خشیوه، چونکه له سه رده می به سالا چوونی ته مه نیدا تووشی له رزۆکی بووه، هه ر ئه و نه خۆشییه خۆری ژیا نی ئاوا کردووه و کوتایی به ژیا نی هینا وه.

جگه له مانه صابری کاریگه ریه کی زۆری ئاینی ئیسلامی به سه ره وه بووه، بۆیه له شیعرهکانیدا گه لیک په یام و مه به ستی ئاینی و سۆفیا نه ده ییزین، ئه مه ش بووه ته هۆی ئه وه ی چه ندین وشه ی ئاینی به کار به یئت، که ده بن به کلیلی کردنه وه و ناسینی شیعرهکانی ناوبراو، وه ک له م خسته یه دا له روانگه ی شیوا زگه ری ئامارییه وه وشه کلیلیه ئاینییه کان له شیعرهکانی صابریدا ده رده که ویت:

به کاره ییان	وشه ی کلیلی	به کاره ییان	وشه ی کلیلی	به کاره ییان	وشه ی کلیلی
7	ماسیوی الله	16	قورئان مصحف	214	خودا - رب / مه ولا - الله
8	نوح	13	ئادهم	51	دین
7	زهکات	13	زکر	21 - 24	به هه شت - چنه
6	عیسی	11	الحمد لله	23	محمد (د.خ)
5	موسی	11	دوعا	23	لوقمانی هه کیم
5	جهه نهم	10	ملائیک	15	یوسف
		9	خۆری	14	قیامهت

هه موو ئه مانه پیمان ده لێن، صابری خاوه ن فه لسه فه یه کی ئاینی بووه له سه ر رێگه ی خودا و پیغه مبه ره که ی رۆیشتوووه. هه میشه دونه یی لا بێقیمهت بووه و پشتی تیکردوووه و پرووی له قیامهت و به هه شت کردوووه،

شهو و رۆژ به باوه‌پێکی پته‌وه‌وه زیکر و یادی خودا و قورئان و ئایینی ده‌ورکردووه‌ته‌وه. به‌رده‌وام له‌سه‌ر به‌لا و موسیبه‌ته‌کان صابر بووه، جگه له خودا پشتی به که‌سی دیکه نه‌به‌ستووه، بۆیه ته‌نیا داوای له خودا کردووه و ده‌ستی دوعای بۆ مه‌ولای به‌رزکردووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها داوای له خه‌لک کردووه، که خودا بناسن و پێگهی خوا بگرن.

ئهم شیعره (صابری، ۲۰۱۶، ل ۱۹۸ - ۱۹۹) که نمونه‌یه‌که جگه له‌وه‌ی (۱۱) جار ناوی (خودا)ی تیدا هاتووه، چه‌ندین وشه‌ی کللی ئایینی دیکه‌ی تیدا ده‌بینریت:

ئه‌ی دل ئه‌گه‌ر به راستی ئیتاعه‌ی خودا ئه‌که‌ی

موتابه‌عه‌ی شه‌ریعت هه‌زه‌ت مصطفی ئه‌که‌ی

فه‌رزی خوا و سوننه‌تی هه‌زه‌تی موسته‌فا بکه

تصویری له داستانێ ئاده‌م و هه‌وا ئه‌که‌ی

ئه‌گه‌ر ئاگر ئه‌هاویه دل و ئه‌بێته هاوی یه

(وما أدراک ماهیه) به‌ده‌ست و پێ سه‌ما ئه‌که‌ی

شهو به کللی زیکره‌وه تا به سه‌هه‌ر بپاره‌وه

گه‌ر ته‌له‌بی خزاننی مه‌راحیمی خودا ئه‌که‌ی

سه‌ماوه‌ری ده‌روونی خۆت به‌ناری عه‌شق بینه جۆش

شه‌کر و چایی حازه‌ (صابری) گه‌ر مه‌یلی چا ئه‌که‌ی

نبیه‌ت و حوسنی کرده‌وه فیکری نیهان و زیکری سر

وهرنه خودا به ته پل و دد ف ناخه له تی ریا ئه که ی
 یادی خودا ئه گهر بی مه یلی گونا که ی ئه که ی
 دووری له ئافه ت و به لا خه لق و خودا رهزا ئه که ی
 فیکری خودا ده لیلی تو زیکری زوبان کللی تو
 رووبکه بابی مه رحه مه ت تا هونه ری په یا ئه که ی
 ژهنگ و غوباری قه لب و روو چلکی لباسی ده ست و پا
 بشو بشو گهر هه وه سی مه جلیسی پادشا ئه که ی
 ئه گهر شه وی (تفرج) بکه ی له سونعی کردگار
 عه زیزی من له گورگی خه و میسالی مه پ هه را ئه که ی
 خودا نه زهر له حوسنی نیه ت و دلی به شهر ئه کا
 چاکه نیشانی خه لک ئه ده ی تو خراپه ژیر پا ئه که ی
 خه شییه ت و خه وفی ذو الجلال عه شق و حوبی موسته فا
 تا نه چه قی له سینه که ی موخاله فه ی هه وا ئه که ی
 تی بگه (عزمن قنع) لاده له (ذل من طمع)
 حاصل ئه که ی رهزای حه ق، حه ق له به تال جودا ئه که ی
 عه شقت ئه گهر حه قیقه ته مه ناله گهر شه قیقه ته
 وهرنه مه جازو بیده ته (صابری) هوی و ها ده که ی

له ئاکامی پشکنین و وردبینیکردنی دیوانی صابریدا دهتوانین وشه کللییهکان له چهند خشتهیهکی جیاواز و جۆراوجۆردا پرونبکهینهوه، چونکه ههمهجوړن و به شیوهی گروپ گروپ خوځان دهنوینن، سه‌رجه‌میان به دیارده و نیشانه‌ی شیوازی شیعرى صابری له قه‌له‌م دهرین. ته‌واوی ئەم (۱۳) خاله‌ی ئاماژه‌مان پى کردوون به‌پى شیوازگه‌ریی ئاماری نیشاندراون، که به‌م شیوه‌یه‌ن:

۱. له به‌ره‌مه‌کانی صابریدا چهن‌دین وشه‌ی کللی هه‌ن، که زۆربه‌یان لای هه‌موو شاعیرانی کلاسیکی کورد ده‌بینرین، به‌لام زۆریی دووباره‌بوونه‌وه و چۆنیه‌تی به‌کاره‌یتانیان بووته‌ه‌وى ئه‌وه‌ی له شیعره‌کانی صابریدا ببه‌ وشه‌ی کللی، ئەو وشانه‌ش له‌م خشته‌یه‌دا خراونه‌ته‌پروو:

وشه‌ی کللی	دووباره‌بوونه‌وه	وشه‌ی کللی	دووباره‌بوونه‌وه	وشه‌ی کللی	دووباره‌بوونه‌وه
چاو(دیده)	309	سه‌پروته‌ماشا	41	غه‌مزه	27
پوو(پووت)	100	نه‌فس	40	قوربان	26
عاشق	90	ده‌رد	40	قمر	25
دووری	71	فه‌رموو	38	عیلم	25
غه‌م	65	مه‌ست	34	ته‌رک	25
حوسن	65	عه‌قل (عاق‌ل)	30	چه‌رخ‌ی ده‌وران	24
دونیا	56	عالم	29	الغیاث	23
عومر	48	فیراق	29		

۲. له شیوازی صابریدا فۆرمیکی تایبته به‌خوی ده‌بینریت، ئەمه‌ش له‌و پرووه‌وی هه‌ندیک وشه‌ی تایبته له‌ شیعره‌کانیدا به‌دی ده‌کرین، که له‌ جیگه‌ی خۆیدا به‌کاره‌یتان و تایبه‌تمه‌ندی لایه‌نی ده‌روونی و باری ژیا‌نی پێوه‌ دیاره. په‌نگه‌ ئەم وشانه‌ لای شاعیرانی کلاسیکی دیکه‌ هه‌ر ده‌ستیشیان بۆ نه‌براییت، یا که‌مترین جار بۆی چووبن، به‌ تایبه‌تی وشه‌ی

(جالینۆس)، که ناوی پزیشکیکی کۆنی یۆنانه، لای شاعیرانی دیکه‌ی پیش صابری به ده‌گمهن له شیعره‌کانیاندا به‌رچاوده‌که‌وێت:

ژ	وشه	دوباره	ذ	وشه	دوباره
1	ماسیوی الله	7 جار	3	جالینۆس	5 جار
2	زشت	5 جار	4	عه‌نده‌لیب	5 جار

ئه‌گهر سه‌یری ئهم نمونه شیعرییانه بکه‌ین، که ئهو وشانه‌ی سه‌ره‌وه‌یان تیندا به‌کارهاتوه، ئه‌وه‌مان بو دهرده‌که‌وێت، به‌کاره‌ینانه‌که‌ی له‌لایهن شاعیره‌وه تایبه‌تمه‌تدیه‌کی هه‌یه و شیوازیکی تایبه‌ت به صابرییه، با ته‌ماشای ئهم سی دێره شیعره (صابری. ٢٠١٦، ل ٦١، ل ٨٢، ل ١٦٢) بکه‌ین:

تا گۆلی رووی یار له من غاییبه
حالی دلم زارییه وهک عه‌نده‌لیب

عه‌نده‌لیبی دل که چاوی که‌وته غونچه‌ی بامیداد دایما ویردی
زوبانی بۆته ئایه‌ی (آن ی‌کاد)

مه‌حاله عه‌نده‌لیبی دل بکا ته‌رکی گۆلی حوسنت چ دهر به‌سته
نیهایه‌ت مه‌رته‌به‌ی ههر سه‌ر برینیکه

له ههرسی دێره‌که‌دا دلی خو‌ی وهک عه‌نده‌لیب بینوه، که هه‌میشه خه‌ریکی ناله و فوغانه، لێرده‌دا به‌کاره‌ینانی عه‌نده‌لیب بو دل له چه‌ند شوینیکی جیاوازا به‌و جو‌ره، ده‌بیته شیوازی ئهو و تایبه‌ته به صابری و وشه‌ی عه‌نده‌لیبیش ده‌بیته وشه‌یه‌کی کللی. یان له‌م دێرانه‌دا وشه‌ی (ما سوی) ده‌بیته وشه‌ی کللی و تایبه‌ته به شیوازی صابری، چونکه له هه‌موو نمونه‌کاندا (ما سوی) به‌رانبه‌ر به (خوا) هاتوه و بو چه‌سپاندنی

خوا له دلد، دهبيت (ما سوي) واز ليښيښت، ئەمەش دياردهيهكي تاييه ته به صابري و تنهها لاي ئەم ئەو پهيوه ندييه دياليكتيكيه له نيوان (ما سوي) و (الله) دا دروستكراوه، وهك له م ديږه شيعرانهيدا (صابري). ٢٠١٦، ل ١٧٢، ل ١٣٤، ل ٨٨، ل ٢١٠) دهردهكه ويټ:

تا دهر ووني دل له نه قشي (ماسوي) خالي نه كه ي

نه قشي (الله) له و دل له جي ناگري ئەي جاهيمه

به پاچي زيكر و خاري (ماسوي الله)

برژاو وشك و سوتا شوبهي زوخال

به همله ي عه شقي جانان (ماسوي الله)

له شاري دل نه ما (لاريب ديار)

عه شقي يار و حوبي دونيا ههردوو (ضد) ي يهكترن

گهر دلارامت دهوي با ماسوي بيگانه بي

له كه له پوور و شيعري كلاسيكيشدا لوقمان چاره سهري دهر د و نه خو شوي دهكات، به لام صابري له گهل لوقمان جالينوسيش به كارد هينيټ، ئەمەش دهبيت تاييه تمه نديي شيوazi صابري و (جالينوس) دهبيت و شه ي كليي وهك له م دوو ديږه دا (صابري). ٢٠١٦، ل ١٢٢، ل ٧٠) هاتوو:

(طب) ي جالينوس و لوقمان و نه رستو موشكه

تيبگه ن له م عيله ته ياخود له دهرمان ئەي دريغ

لوقمان و جالینۆسی چی ژنگار و مالینۆسی چی

بی سووده حەب و شەربەت و مەعجون و دەرمان -

الغیاث -

۳- گرنگیدانی صابری بە مۆسیقا و ئامیڤرە مۆسیقییەکان و ئەوانەى پەيوەندیدارن بە میوزیکەو بە ئاشکرا لە شیعەرەکانیدا دەبینرێن. ناوھینانی ئەم ئامیڤرانەى موزیک، بەلگەى بەئاکایی شاعیر نیشانەدەن و گرنگی مۆسیقاش لای شاعیر بەر جەستە دەکات و بە وشەى کللی و شیوازی شیعی صابری دادەنرێن، وەک لەم خستەیه‌دا دەرەکه‌ویت:

وشەى کللی	دووبارەبوونەو	وشەى کللی	دووبارەبوونەو	وشەى کللی	دووبارەبوونەو
رەقس و سەما - هەلپەرین	11	ئاواز	6	عود	4
حەیران	10	نای	6	تەرەپ	3
موترب	10	چەنگ	5	شمشال	2
بەزم	9	مقام	5	تەپل	2
دەف	7	سەدا	5	رەباب	2

۴- لە شیعی صابریدا دیاردەى بەکارھینانی وشەکانى پەيوەست بە ھەستى چەشتن (تامکردن) بەزەقى دیارە، ئەوەتا، وشەى خۆش (تام) بە فریکوانسى (۴۰) جار، ھەستى شیرینی (۲۷) جار، وشەى شەکر (۲۱) جار، لەزەت (۱۴) جار، قەند (۷) جار، تاللى (۶) جار، ترشى (۶) جار بەکارھاتوون. ئەمەش لەو یۆھىە زۆربەى شتەکان لای صابری تال و ترشە و پپر حەسرەت و غەم و ئازارە، بۆ ئەوھى ئەو تاللى و مەینەتییهى

نەمىنىت پىۋىستە شىرىنىيەكى بەسەردا بىكرىت و ھەموو شتىكى لاخۇش و شەكر بىت، بۆيە ھەمىشە لە شىعرەكانىدا داۋاي شىرىنى و چارەسەر دەكات، ئەم دىاردەيەش لە ئەدەبدا ھەيە و بە تىكەلكردنى ھەستەكان دەناسرىت. ئەو ھەتا لەبەر تالى و دەردى فىراق و بىققەرارى داۋاي ئەو جۆرە شىرىنىيە دەكات و دەلىت: (صابرى. ۲۰۱۶، ل ۲۱۴)

خودايە تو دەمى (صابر) شىرىن كە ھەموو عومرم بە زايە چوو
بە تالى

جگە لەو وشانەي خرانەروو، زۆر وشەي ترى تايبەت بە ھەستى
چەشتنى لە جىي شىرىنى بەكارھىناو، وەكو (عىناب، ھەنگوین، ھەلوا...
ھتد) ھەريەكەيان بە وشەي كىلى شىۋازى صابرى جىگىر كراون. بۆ
نموونە دەلىت: (صابرى. ۲۰۱۶، ل ۶۳)

عاشق و غەمبارم و چاوت شەراب خەستە و تادارم و لىوت
- عىناب -

۵. بە دووپاتكردنەو ھى وشەكانى راز (۸) جار، نەيتى (۵) جار، سىر
(۵) جار، كە بە ھەرسىيكان دەكاتە (۱۸) و لە دەورى يەك چەمك
دەسورىنەو، بەمە پىمان دەلىت لە جىھانىكى نادىار و شاراو ھى
فەلسەفەي سۆفىگەرئىتيدا تواو ھەو، ھەروەھا لە راز و نىازى تەنيابى و
بىركردنەو ھى عەشقى (حەقىقىي - ئاسمانى - خواو ھندى) بەردەوام بوو،
ئەم وشانە وەكو دىاردەيەكى شىۋازى صابرى خۆيان نواندو ھە.

۶. بەكارھىنانى كۆمەلىك وشە و ئاو ھەلناۋى پەيوەست بە زام و ئازار
و برىن، كە دەبنە وشەي كىلى و دەرخرى ئەو ھەن وىستگەكانى ژيانى
شاعىر لىۋرئىز بوونە لە ئازار و ناخۇشى و وىستوويەتى ئارام و خۆراگر
بىت بەرانبەريان، وەك لەم خستەيەدا خراونەتەروو:

ژ	ئاوڤلئاو	دووباره	ژ	ئاوڤلئاو/ وشه	دووباره	ژ	ئاوڤلئاو/ وشه	دووباره
1	زام - برين - زامار	71	12	مهرك (مردن)	26	23	بى باك	8
2	غهم	65	13	هاوار	22	24	ئوسير	7
3	نالين	56	14	ئاخ - ئوف - ئاه	21	25	هيجران	7
4	ئازار	52	15	نه هات	19	26	وهران - وهرين	7
5	گريان	41	16	چاوه پى	15	27	غهرىپ	7
6	سوتان	40	17	بىزار	13	28	بى خهبر	6
7	ئارام - صبر	39	18	ئەشك	13	29	هياك	6
8	بىمار - نه خوش	37	19	گىژ	9	30	ديوانه	6
9	درىغ - مخابن	35	20	بى ئارام - بى صبر	8	31	په شيمان	5
10	پهريشان	29	21	بى چاره	8	32	زشت - ناشرين	5
11	شين - شيوهن	26	22					

۷- خۆشهويستى و يار به شيكى سهرهكى دنيای شاعريان
پيكهيتاوه، بۆيه به فريکوانسييهكى بهرز وشه ي پيوهنديدار به يار و
خۆشهويستى به کارهيتاوه و دهبنه وشه ي کليلى، ئەمه جگه له
ئاماژهکردن به ناوى کهسانى ناو داستانە گهورهکانى دلدارى ... وهک لهم
خستهيه دا خراوته پروو:

ژ	وشه	دووباره	ژ	وشه	دووباره
1	يار	137	6	حهبيب	14
2	عەشق - عاشق	90	7	لهيلا	11
3	دولبهەر	35	8	دلدار	7
4	مهجنون	26	9	شيرين	6
5	فهراهاد	15			

۸- به کارهینانی ریژدهیه کی بهرچاو له وشه و ئاوهلکاری په یوه ست به کاته وه، ئه مه گرنگی کات لای صابری دهرده خات و ده بڼه وشه ی کلیلی له شیعره کانیدا، له وشه کانی په یوه ست به کاتیش ه وه وشه ی شه و به پاتبوونه وه یه کی زور بهر ز به کارهینراوه، ئه مه ش واتا و ده لاله تی خو ی هه یه و په یوه سته به وه ی شاعیر که سیک ی بیدار بووه، وه ک له م خشته یه دا دهرده که ویت:

دووباره	وشه	دووباره	وشه	دووباره	وشه
8	هه می شه	16	زوو	131	شه و - له یل
8	وه خت - کات	16	قط - هه رگیز	94	پوژ
7	ئیس تا - ئه می س تا	13	زه مانه	30	دائیمه
7	ئه مرو	11	ده می - کاتی	29	پوژ و شه و
6	پار	10	به یانی	22	یه ک - یه ک جار
		9	سبه ی	18	جار جار ی

۹- به کارهینانی وشه ی تاییه ت به مروژ و ئه ندامه کانی جه سته ی مروژ به ریژدهیه کی زور، ده بیته هو ی ئه وه ی ببڼه وشه ی کلیلی له شیعره کانی صابریدا، به تاییه تی وشه ی دل به دووباره یه کی زور بهر ز به کارهاتووه، ئه مه ش دهر بپری ئه وه یه شاعیر گرنگیه کی زوری پیداو، چونکه هه م زیکری خوای تیا ده کریت، هه م لانه ی خو شه ویستی و دلداریه، هه می ش لانه ی خه مه، هه موو ئه مانه له دلدا کو بوونه ته وه، وه ک له م خشته یه دا خراوه ته پروو:

دووباره	وشه	دووباره	وشه	دووباره	وشه
17	خوی	34	جگەر(جەرگ	317	دل
15	خو	31	زولف - قذ - پرچ	309	چاو (دیده)
14	پیش	29	پی - پا - قاچ - قه‌دهم	183	پووح - جان - گیان
11	دهروون	25	خوت	90	دهست
10	زووبان	21	روومەت	68	سەر - مینشک
7	بالا	21	سینه	48	دهم - زار
		19	خوم	40	برق - ئه‌برق

۱۰- به‌کاره‌ینانی ناوی هەر چوار وهرزه‌که‌ی سال له شیعره‌کانیدا، به‌جۆرێک به‌هار به‌پله‌ی یه‌که‌م هاتوو و ههریه‌ک له زستان و پایز به‌پله‌ی دوهم و سییه‌م هاتوون، هاوینیش به‌پله‌ی چوارهم ته‌نیا دوو جار به‌کارهاتوو. ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت شاعیر وهرزی به‌هاری له هه‌موو وهرزه‌کان به‌لاوه‌ په‌سه‌ندتر بووه، هه‌زیشی له وهرزی هاوین نه‌بووه، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بوو سروشتی ناوچه‌که‌ی شاعیر، که له هاویندا زور گه‌رم و وشکه و بیزارکه‌ره، هه‌ر بۆیه له شیعره‌کانیدا که‌م ئاویری لی داوه‌ته‌وه:

دووباره	وشه	دووباره	وشه
5	پایز	6	به‌هار
2	هاوین (تاوسان)	5	زمستان (زستان)

۱۱- شاعیر زور هه‌زی له گه‌شت و گه‌پان بووه و زوربه‌ی ژیا‌نی له ناو سروشتی جوانی کوردستاندا گوزهراندوو له‌به‌رئه‌وه‌ی "مرو‌فیک‌ی گه‌شتیار و گه‌رۆک بووه" (له‌تیف فاتیح فه‌ره‌ج، ۲۰۰۹، ۱۱۱)، له‌م هاموشۆیه‌دا چه‌ندین گۆل و باخ و باخاتی سروشتی جوانی کوردستانی بینویه، جیا له‌مه‌ش گوندی شو‌ریجه‌ی مه‌له‌بندی پر بووه له گۆل و گۆلزار

و نه مامی تازه و ته‌ر، بۆیه وشه‌ی وه‌کو (گول، گولزار، گولاب(گولاو)، شه‌ونم، وه‌نه‌وشه، گوله‌باخ، نه‌مام، باخ و باخچه،... هتد) شیع‌ره‌کانی رازاوه‌تر کردووه، ته‌نانه‌ت وشه‌ی (گول)ی به دووباره‌ی (٤٧)جار و گولزار (٣٧) جار به‌کاره‌یناوه. له‌م خسته‌یه‌شدا هه‌موو ئه‌و وشانه‌ی په‌یوه‌ندیان به باخ و گول و گولزاره‌وه‌یه خستوومانه‌ته به‌رچاو:

وشه‌ی گول و گولزار	دووباره‌بوونه‌وه	وشه‌ی گول و گولزار	دووباره‌کردنه‌وه
گول	47	گولاب (گولاو)	7
گولزار	37	نه‌مام	7
باغ (باخ)	20	شه‌ونم	7
(باخچه)	13	که‌تان	7
غونچه	9	عه‌ر عه‌ر	6

١٢ - به‌کاره‌ینانی جیناوه‌کان به شیوه‌یه‌کی به‌رچاو، له هه‌مووشیان زیاتر به‌کاره‌ینانی جیناوی تو، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت شاعیر که‌سه‌که‌ی به‌رانبه‌ر (یار،-خوا،-دۆست)ی زۆر به‌لاوه‌ گرنگ بووه، وه‌ک له‌م خسته‌یه‌دا ده‌رده‌که‌ویت:

وشه	دووباره	وشه	دووباره
تو	209	که‌سی - هه‌رکه‌سی	77
من	93	ئیمه	20
ئه‌و	84		

۱۳ - به کارهینانی وشه و ئامرازهکانی په یوه ست به پرسیارکردن به ریژهیه کی بهرچاو، نیشانه ی ئه وهیه شاعیر به دوا ی زانست و زانیاریدا گه پاره و له هه ولی تیگه یشتندا بووه له مروؤف و دنیا و دیاردهکان، وهک له م خشته یه دا دهرده که ویت:

وشه	دووباره	وشه	دووباره
چ - چی	56	کی	19
چییه	24	چون	12
که ی	22	له کوی	7

ئه نجامه کان:

۱. یه کییک له و دیاردانه ی تاییه ته به شیعر ی صابری بریتییه له دووباره کردنه وه ی نازناوه که ی بؤ زیاتر له جاریک له شیعریکدا، که ریژه که ی گه یشتوو ته (۲۵۲ جار) له کاتیکدا ته وای شیعرهکانی (۲۲۹) شیعرن. که واته نازناوه که ی له ژماره ی شیعرهکانی زیاتر به کارهاتوو.

۲. یه کیکی تر له و دیاردانه ی له شیعر ی صابریدا ده بینریت هاوسه رواکردنی چهند له تیکی سه رهتای شیعره، که ئه مه هم دهرچوونه له و ریسه یه ی شیعر ی کلاسیکی، که ته نها دوو له تی یه که م دپره شیعر هاوسه روا (مصرع) ده کرین، هم ئه مه زور به که می لای شاعیرانی تری کلاسیک بهرچاو ده که ویت.

ل ٨٤)، (دولبهری عیشوہ فروش، ل ٨٥)، (کوٹری دل لہ ترسی چاوت جیئی نہما، ل ٨٩)، (هاوار لہ دوای نہ فسی پیس، ل ٩٢)، (مہرحمہت کہ یہک نہ فہس، ل ١٠١)، (ئہی تہیبیی مہسیح ئاسا، ل ١٠٢)، (شیوہنکہ ئہی دل، ل ١٠٤)، (ئہی شاہ تہماشاکہ، ل ١٠٥)، (بویہ کہس پزگاری نابی لہ زولفت، ل ١١٢)، (غواص، ل ١١٣)، (سالیک ئہبی دلی پاک بی، ل ١١٧)، (کوا موسولمانی بزانی چارہم، ل ١٢٦)، (بیابانی دل، ل ١٣١)، (خودا هاوارہ، ل ١٤٥)، (بہیانانی وتم ئہی نازہنین، ل ١٥١)، (دل، ل ١٥٨)، (چاوت، ل ١٦٤)، (عاشقی فرمیسی سوور، ل ١٧٢)، (مہوسمی گول، ل ١٧٧)، (دہردی عہشفت ئہی پہری، ل ١٧٩)، (خواناسین، ل ١٩٨)، (صابری کہی شا ئہبی رۆژی، ل ٢٠٨)، (ئہگہر عاشق دلی زاماری چاو بی، ل ٢١٢)، (ئہی میری بہر سیبہر، ل ٢١٥)، (سالی ١٣٣٧ ک، ل ٢٣١).

سہرچاوەکان:

سہرچاوە کوردییہکان:

- ئاکو فاتیح، فہرہنگی ئاسان، بی ناوی چاپخانہ و شوینی چاپ، چاپی پینجہم، ٢٠٠٤.

- ئیدریس عہدوللا مستہفا (د)، شیواز و شیوازگہری، چاپی یہکہم، چاپخانہی رۆژہلالت، ہہولیر، ٢٠١٠.

- پیتہر ہالبیرگ و دانہرانی تر، ئا- و: ئہنہر قادر محہمہد، تیوری ئہدہبی و شیوازانسی، چاپی دووہم، کتیبخانہی یادگار، سلیمانی، ٢٠١٠.

- سدیق بۆرہکەیی (سہفی زادہ)، میژووی ویژہی کوردی، بہرگی دووہم، بلاوکراوہی ئاراس، چاپی دووہم، ہہولیر، ٢٠٠٨.

- سہلام ناوخۆش، فہرہنگی ئوکسفۆرد، (کوردی- عہرہبی- ئینگلیزی)، چاپی چوارہم، بلاوکراوہی کتیبخانہی زانیار، سلیمانی، ٢٠١٢.

- شتو ئەحمەد غەفور، بنیاتی هزری و هونەری لەشیعرەکانی صابریدا،
نامەى ماستەر، کۆلیژی زمان، زانکۆى سەلاحەددین، هەولێر، ٢٠١٥.
- شەعبان چالی، شیوانى شیعرى جزیری، چاپا ئیکى، چاپخانا حەجى
هاشم، هەولێر، ٢٠٠٨.
- صابرى. دیوانى صابرى، بەرپۆه بەرایەتى چالاکى وێژەى سلیمانى،
چاپى سییەم، چاپخانەى تەژنە، سلیمانى، ٢٠١٦.
- عبدالرحمن شرفکەندى (هەژار)، هەنبانە بۆرینە، چاپى شەشەم، چاپخانەى
سروش، تەهران، سالى (١٣٨٨ / ٢٠٠٩).
- عەزیز گەردى، سەروا، ئاراس، چاپخانەى وەزارەتى رۆشنبیری، هەولێر،
چاپى یەكەم، ١٩٩٩.
- لەتیف فاتیح فەرەج، صابرى لە دوو توێى چەند لیکۆلینەو یەكدا،
چاپخانەى کوردستان، چاپى یەكەم، کەرکوک، ٢٠٠٩.
- محەمەدى خال(شیخ)، فەرەهنگى خال، جزمى دووهم، چاپى یەكەم،
چاپخانەى کامەران، سلیمانى، ١٩٨٧.
- مەرف خەزەندار (د)، میژووی ئەدەبى کوردى - بەرگى یەكەم، ئاراس،
هەولێر، چاپى یەكەم، ٢٠٠١.
- مەرف خەزەندار (د)، میژووی ئەدەبى کوردى - بەرگى سییەم - ، ئاراس،
هەولێر، چاپى یەكەم، ٢٠٠٣.
- مەرف خەزەندار (د)، میژووی ئەدەبى کوردى، بەرگى پینجەم، ئاراس،
هەولێر، چاپى یەكەم، ٢٠٠٥.

— نه‌وزاد ئه‌حمه‌د ئه‌سه‌وه‌د، فه‌ره‌ه‌نگی زاراوه‌ی ئه‌ده‌بی و په‌خنه‌یی، چاپخانه‌ی بینایی، به‌ریوه‌به‌ریتی چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی سلیمانی، سلیمانی، ۲۰۱۱.

سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بییه‌کان:

- بیرجیرو، الأسلوب والأسلوبية، ت: د. منذر عیاشی، مرکز الانماء القومي، بیروت - لبنان، ۱۹۹۴.

- رابح بن خویه‌(د)، مقدمة في الأسلوبية، الطبعة الأولى، عالم الكتب الحديث، اردب - الأردن، ۲۰۱۳.

- عبدالجبار شیخ عبدالرحمن البرزنجی، سيرة مشايخ شورجة، مطبعة اسيا، الطبعة الاولى، کرکوک، ۲۰۱۴.

- مسعود بودوخه، الأسلوبية وخصائص اللغة الشعرية، الطبعة الأولى، عالم الكتب الحديث، اردب - الأردن، ۲۰۱۱.

- منذر عیاشی(د)، الأسلوبية وتحليل الخطاب، مرکز الانماء الحضاري، دارالمحبة، دمشق، ۲۰۰۹.

پۆژنامه:

- م. نوری، ئه‌ده‌بیاتی کوردی، پۆژنامه‌ی ژیان، ژماره (۴۰)، سلیمانی، ۱۱/۴ تشرینی الثاني/ ۱۹۲۶، ل. ۲.

ملخص:

عنوان البحث هو (بعض المظاهر الأسلوبية في أشعار صابري). صابري هو أحد الشعراء الكورد الذين تدخل أشعارهم ضمن نطاق الشعر الكلاسيكي الكوردي، لكن نجد في أشعاره بعض المظاهر الملفتة مثل الخروج من دستور وقوانين الشعر الكلاسيكي الكوردي، في هذا البحث عملنا على إيجاد و إظهار هذه المظاهر، وقد تبيننا أن هذه المظاهر صاروا من خصوصيات أشعار الصابري و وهم أسلوب خاص به و ويميزونه عن باقي الشعراء. يتكون البحث من مقدمة و مدخل و وبعض رؤوس أقلام مرتبطة بالمظاهر الأسلوبية لأشعار صابري، مع النتائج و قائمة المصادر.

Abtract:

The title of this research is (Some interesting phenomena styles in Sabry's poems). Sabry is one of the poets who is considered to be classic, but in his poems some situations can be seen which are out of the classic rules for poems. This research deals with finding and presenting those situations. These phenomena became the specifications of Sabry's poems. His style in writing poems differentiates him with others. The research includes introduction, abstract and some topics regarding Sabry's poems with results and references.